

PARLAMENTUL EUROPEAN

2009 - 2014

Document de ședință

A7-0025/2011

3.2.2011

RAPORT

referitor la Cartea verde intitulată „Către sisteme europene de pensii adecvate, viabile și sigure”
(2010/2239(INI))

Comisia pentru ocuparea forței de muncă și afaceri sociale

Raportoare pentru aviz: Ria Oomen-Ruijten

Raportor pentru aviz (*): George Sabin Cutas, Comisia pentru afaceri economice și monetare

(*): Comisia asociată – Articolul 50 din Regulamentul de procedură

CUPRINS

	Pagina
PROPUNERE DE REZOLUȚIE A PARLAMENTULUI EUROPEAN.....	3
EXPUNERE DE MOTIVE.....	16
AVIZ AL COMISIEI PENTRU AFACERI ECONOMICE ȘI MONETARE.....	22
AVIZ AL COMISIEI PENTRU PIAȚA INTERNĂ ȘI PROTECȚIA CONSUMATORILOR	32
AVIZ AL COMISIEI PENTRU DREPTURILE FEMEII ȘI EGALITATEA DE GEN	37

PROPUNERE DE REZOLUȚIE A PARLAMENTULUI EUROPEAN

referitoare la Cartea verde intitulată „Către sisteme europene de pensii adecvate, viabile și sigure”
(2010/2239(INI))

Parlamentul European,

- având în vedere clauza socială orizontală prevăzută la articolul 9 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,
- având în vedere Comunicarea Comisiei din 7 iulie 2010, intitulată „Carte verde: Către sisteme europene de pensii adecvate, viabile și sigure” (COM(2010)0365),
- având în vedere Rezoluția sa din 11 noiembrie 2010 referitoare la provocările demografice și solidaritatea dintre generații¹,
- având în vedere Raportul Comitetului Economic și Social European privind Comunicarea Comisiei din 7 iulie 2010, intitulată „Carte verde: Către sisteme europene de pensii adecvate, viabile și sigure”²,
- având în vedere propunerea Comisiei de decizie a Consiliului privind orientările pentru politicile de ocupare a forței de muncă ale statelor membre: Partea a II-a a Orientărilor integrate Europa 2020 (COM(2010)0193) și având în vedere rezoluția sa din 8 septembrie 2010 referitoare la acestea³,
- având în vedere Comunicarea Comisiei din 29 aprilie 2009 privind „Gestionarea impactului îmbătrânirii populației în UE (Raport privind îmbătrânirea populației, 2009)” (COM(2009)0180) și având în vedere rezoluția sa din 7 septembrie 2010⁴,
- având în vedere Rezoluția sa din 6 mai 2009 referitoare la incluziunea activă a persoanelor excluse de pe piața muncii⁵,
- având în vedere Rezoluția sa din 6 mai 2009 referitoare la Agenda socială reînnoită⁶,
- având în vedere Rezoluția sa din 20 noiembrie 2008 referitoare la viitorul sistemelor de asigurări sociale și de pensii: finanțarea lor și tendința spre individualizare⁷,
- având în vedere Rezoluția sa din 9 octombrie 2008 referitoare la promovarea incluziunii sociale și combaterea sărăciei, inclusiv a sărăciei infantile în Uniunea Europeană⁸,

¹ Texte adoptate, P7_TA(2010)0400.

² CESE/SOC/386, 20 ianuarie 2011.

³ Texte adoptate, P7_TA(2010)0309.

⁴ Texte adoptate, P7_TA(2010)0306.

⁵ Texte adoptate, P6_TA(2009)0371.

⁶ Texte adoptate, P6_TA(2009)0370.

⁷ JO C 16E, 22.1.2010, p. 25.

⁸ JO C 9E, 15.1.2010, p. 11

- având în vedere propunerea Comisiei către Parlamentul European și către Consiliu (COM(2005)0507) și rezoluția sa din 20 iunie 2007¹,
  - având în vedere strategia convenită cu ocazia Consiliului European de la Stockholm din 2001, care constă în reformarea sistemelor de pensii din Europa,
  - având în vedere decizia Consiliul European de la Laeken din 2001 privind obiectivele comune pentru pensii, în care se subliniază necesitatea de a asigura caracterul adecvat, viabilitatea și adaptabilitatea acestora,
  - având în vedere Carta drepturilor fundamentale, în special articolul 23,
  - având în vedere articolul 48 din Regulamentul său de procedură,
  - având în vedere raportul Comisiei pentru ocuparea forței de muncă și afaceri sociale și avizele Comisiei pentru afaceri economice și monetare, Comisiei pentru piața internă și protecția consumatorului și Comisiei pentru drepturile femeii și egalitatea de gen (A7-0025/2011),
- A. întrucât, în prezent, populația intră pe piața muncii la o vârstă mai înaintată din cauza ratei șomajului care afectează în mod deosebit tinerii slab calificați sau datorită unei educații mai îndelungate iar, în cazul unora, de nivel mai ridicat și întrucât, în medie, populația părăsește piața muncii înainte de a împlini vârsta legală de pensionare, viața profesională a acestora este marcată de perioade de inactivitate, iar durata de viață este mai lungă;
  - B. întrucât criza economică și financiară a contribuit în mare măsură la adâncirea crizei demografice subiacente cu care se confruntă Uniunea Europeană;
  - C. întrucât datele actuale arată că numărul de persoane care intră pe piața muncii este în scădere (populația UE cu vârstă de muncă va începe să scadă începând cu 2012), iar numărul de pensionari este în creștere (în 2008 existau patru cetățeni ai UE cu vârstă de muncă pentru fiecare cetățean de 65 de ani sau mai mult: până în 2020 această cifră va fi de cinci la unu, iar până în 2060 de doi la unu); întrucât această tendință variază în funcție de diferențele demografice dintre statele membre;
  - D. întrucât asigurarea unor pensii adecvate, viabile și sigure este legată în mod inseparabil de niveluri mai ridicate de ocupare a forței de muncă, de o productivitate mai mare și de creșterea economică;
  - E. întrucât guvernanta economică a Uniunii Europene ar trebui să ia în considerare abordarea integrată prezentată în Cartea verde;
  - F. întrucât criza financiară a dus la o creștere a șomajului, a sărăciei și a excluziunii sociale, la creșterea deficitelor bugetare în multe state membre și la probleme legate de finanțarea pensiilor (fie că sunt finanțate prin impozite sau în alt mod) și a demonstrat fragilitatea anumitor sisteme de finanțare a pensiilor;
  - G. întrucât obiectivul unei rate a ocupării forței de muncă de 75 %, stabilit în Strategia

---

¹ JO C 146E, 12.6.2008, p. 122.

- UE 2020, ar trebui să contribuie la garantarea viabilității sistemelor de pensii;
- H. întrucât preponderența din ce în ce mai mare a locurilor de muncă temporare sau precare reduce nivelul contribuțiilor la sistemele de pensii și dăunează stabilității acestor sisteme și caracterului adecvat al viitoarelor pensii;
  - I. întrucât atenuarea riscurilor și absorbția șocurilor trebuie luate în considerare în cadrul conceperii fondurilor de pensii;
  - J. întrucât persoanele care își consacră timpul și competențele creșterii copiilor sau îngrijirii vârstnicilor ar trebui să beneficieze de recunoaștere socială și întrucât această recunoaștere s-ar putea concretiza prin acordarea de drepturi individuale persoanelor respective, îndeosebi în ceea ce privește pensiile;
  - K. întrucât egalitatea dintre bărbați și femei este o valoare, un obiectiv și un drept fundamental în Uniune, iar instituțiile UE au datoria de a include egalitatea de gen în toate acțiunile lor;
  - L. întrucât femeile se confruntă cu discriminare directă și indirectă în ceea ce privește diferite aspecte legate de pensii în Uniunea Europeană;
  - M. întrucât proiecțiile realizate în legătură cu impactul reformelor pensiilor se bazează, de obicei, pe profilul unui bărbat angajat cu normă întreagă, care nu și-a întrerupt cariera, cu venituri medii și întrucât tabelele statistice cu estimările speranței de viață care au la bază criteriul genului au un impact negativ asupra calculului pensiilor femeilor și prevăd o rată de înlocuire mai scăzută pentru femei;
  - N. întrucât femeile în vârstă se află într-o poziție deosebit de precară atunci când dreptul lor la un venit provenit din pensie decurge din statutul marital (pensie de soție sau de urmaș) și atunci când nu au acumulat un nivel adecvat de drepturi proprii la pensie din cauza întreruperilor de carieră;

GENERALITĂȚI

Nivelul UE și al statelor membre

1. apreciază abordarea integrată adoptată în Cartea verde, care este menită să dea un nou impuls la nivel național și la nivelul UE, cu scopul de a stabili sisteme de pensii adecvate, viabile și sigure, solide și care să funcționeze pe termen lung, respectând principiul subsidiarității; subliniază că tradițiile, situațiile economice și demografice și caracteristicile specifice ale piețelor forței de muncă diferă de la un stat membru la altul și că trebuie respectate principiile subsidiarității și solidarității, potrivit cărora statele membre sunt întru totul responsabile de structura organizatorică a sistemelor lor de pensii;
2. subliniază faptul că toate statele membre se confruntă cu provocări enorme în efortul lor de a îndeplini așteptările cetățenilor în ceea ce privește pensii adecvate și viabile, într-o perioadă în care circumstanțele sociale și economice sunt în general dificile și sunt chiar diferite în funcție de fiecare stat membru și de fiecare sistem judiciar;
3. subliniază faptul că IMM-urile, care reprezintă una dintre principalele surse de locuri de muncă și de creștere economică în UE, vor continua să aducă o contribuție semnificativă

la viabilitatea și caracterul adecvat al sistemelor de pensii din statele membre; prin urmare, dorește să asiste la dezvoltarea fondurilor sectoriale, intersectoriale și/sau teritoriale pentru a crește afilierea lucrătorilor din IMM-uri la sistemele de pensii, ceea ce ar servi drept un exemplu de bune practici;

4. constată că, pentru perfecționarea pieței interne, politicile sociale și economice solide, luând în considerare dificultățile impuse de solidaritatea între generații, aduc o contribuție importantă la politicile durabile de ocupare a forței de muncă, la creșterea și stabilitatea economică, mai ales prin menținerea coeziunii sociale; subliniază faptul că partenerii sociali joacă un rol decisiv în această privință;
5. consideră că investițiile pe termen lung și economiile realizate pentru viabilitatea viitoare a sistemelor de pensii sunt de o importanță capitală și ar trebui luate în considerare în cadrul supravegherii macroeconomice;
6. constată că atât Orientările generale ale politicilor economice, cât și Pactul de stabilitate și creștere fac referire la cheltuielile publice generate de îmbătrânirea populației; consideră că includerea corectă a drepturilor la pensia de stat în datoria publică și în calculul deficitului reprezintă una dintre numeroasele condiții ale viabilității; solicită ca reforma guvernancei economice să aibă în vedere această dimensiune în mod corespunzător, asigurând o atitudine corespunzătoare față de diferenții piloni ai sistemelor de pensii și concentrându-se pe viabilitatea acestora;
7. solicită Comisiei și Consiliului – având în vedere faptul că un sistem de pensii viabil și care funcționează corect este extrem de important pentru cetățeni și pentru stabilitatea finanțelor publice – să se asigure că se ia în continuare în calcul costul reformei pensiilor în evaluarea posibilității de a lansa o procedură de deficit excesiv împotriva unui stat membru și recomandă ca accentul să fie pus pe viabilitatea sistemului de finanțare și nu pe un anumit tip de reformă a pensiilor; regretă faptul că anumite state membre au stopat reformele sistemelor de pensii implementate în ultimii ani sau au în vedere să procedeze astfel pentru a reduce deficitele bugetare; ia act de faptul că reformele sistemelor de pensii atrag după sine costuri substanțiale de transformare, care trebuie luate în considerare la calcularea datoriei publice și a deficitelor bugetare;
8. subliniază că, pentru a putea beneficia de finanțe publice viabile, este necesar să se includă în evaluare întreaga datorie publică și privată; subliniază că economiile pentru pensii nu reprezintă doar economii încadrate ca și pensii; solicită ca întregul regim al drepturilor de pensie nefinanțate din sectorul public să devină mai transparent și să fie public în mod explicit, în vederea asigurării viabilității pe termen lung a finanțelor publice;
9. subliniază faptul că pensiile și sistemele de pensii reprezintă responsabilitatea statelor membre; recunoaște faptul că economiile statelor membre sunt interdependente și, prin urmare, solicită UE și statelor membre să își coordoneze în mod corespunzător diferitele politici în materie de pensii și, prin folosirea metodei deschise de coordonare, să garanteze caracterul adecvat, siguranța și viabilitatea sistemelor de pensii;
10. constată că sistemele de pensii aferente primului, celui de-al doilea și celui de-al treilea pilon din statele membre diferă semnificativ de la un stat la altul, că UE nu dispune de un set de criterii și definiții comune și de o analiză detaliată care să explice în detaliu diferitele sisteme de pensii și capacitatea acestora de a răspunde la nevoile cetățenilor și că există, prin urmare, o lipsă de supraveghere transparentă aplicabilă pentru toate

sistemele; subliniază faptul că UE ar trebui, în primul rând, să consolideze comparabilitatea schemelor de pensii și să promoveze schimbul de bune practici; este de părere că Comisia trebuie să depună eforturile necesare pentru a prezenta o tipologie a sistemelor de pensii din statele membre, precum și un set comun de definiții pentru a putea compara sistemele;

Egalitatea de gen

11. regretă faptul că în Cartea verde nu se acordă atenție suficientă egalității de gen; consideră că actuala diferență între bărbați și femei în ceea ce privește nivelul pensiilor este rezultatul inegalităților persistente de pe piața muncii, cum ar fi perioadele de șomaj, de boală, de îndatoriri de îngrijire familială, diferența de remunerare dintre femei și bărbați, suprareprezentarea femeilor în locurile de muncă precare și cu normă redusă, precum și obstacole în calea îmbinării armonioase a vieții profesionale cu viața privată; solicită, prin urmare, Comisiei și statelor membre să își continue eforturile în vederea eradicării acestor inegalități și să asigure, pe termen lung, tratament egal pentru femei și bărbați din punctul de vedere al pensiilor, de exemplu prin includerea concediului de maternitate și de îngrijire a membrilor mai în vârstă ai familiei în perioada de muncă, aceste perioade dând dreptul la beneficii de pensie pentru bărbați și femei;
12. subliniază importanța individualizării drepturilor de pensie și solicită să se folosească criterii pentru calculul pensiei femeilor, astfel încât să se garanteze independența economică atât a bărbaților, cât și a femeilor; solicită statelor membre să aibă în vedere o abordare a pensiilor de-a lungul întregii vieți, pentru a furniza soluții la provocările ciclului viață profesională-viață de familie care există în lumea modernă;
13. ia act de faptul că echitatea între generații și interesele tinerei generații trebuie să constituie aspecte centrale ale unei metode consolidate de coordonare în vederea unei dezvoltări continue a politicilor naționale privind pensiile, pe baza cooperării între statele membre;
14. îndeamnă Comisia și statele membre să oblige furnizorii de pensii ocupaționale sau de alte pensii complementare să folosească tabele de mortalitate neutre din punctul de vedere al genului atunci când calculează indemnizațiile de pensionare, astfel încât femeile să nu fie sancționate din cauza speranței mai mari de viață;

CARACTERUL ADECVAT

15. consideră că nu este posibil ca UE să stabilească niveluri adecvate ale pensiilor, deoarece cuantumul necesar este strâns legat de circumstanțele specifice din statele membre; cu toate acestea, solicită Comisiei să formuleze orientări care să permită statelor membre să stabilească criterii pentru garantarea unui nivel minim al pensiilor; consideră că statele membre ar trebui să definească noțiunea de caracter adecvat, ce reprezintă o condiție prin care să se asigure că persoanele în vârstă au trai decent;
16. consideră că statele membre sunt ele însele responsabile de elaborarea unor dispoziții privind asigurarea unor pensii adecvate pentru cetățenii lor, ca parte a politicilor lor sociale și economice; încurajează statele membre să instituie cel mai adecvat sistem

pentru a garanta un standard decent de viață pentru toți, acordându-se o atenție specială celor mai vulnerabile grupuri ale societății;

17. subliniază faptul că, în cadrul diversității sistemelor de pensii, diversificarea venitului din pensii dintr-o varietate de sisteme publice (primul pilon) și sisteme legate de locul de muncă (în majoritatea cazurilor aferente celui de-al doilea pilon), poate oferi o garanție pentru asigurarea unei pensii adecvate;
18. remarcă faptul că în majoritatea statelor membre primul pilon este cel mai important și se bazează pe principiul solidarității și că finanțarea primului pilon va fi mai puțin stringentă dacă mai mulți oameni ar munci și dacă s-ar aborda aspectele legate de munca ilegală și munca care nu respectă dispozițiile legislației, iar alte forme alternative de finanțare pentru primul pilon ar putea de asemenea fi discutate între statele membre în cadrul metodei deschise de coordonare; subliniază faptul că sistemele de pensii prin repartitie finanțate public și-au dovedit stabilitatea și viabilitatea în urma testului la care au fost supuse timpul crizei financiare și economice; solicită statelor membre să garanteze un nivel al pensiilor aferente primului pilon superior pragului de sărăcie;
19. subliniază faptul că, în ceea ce privește viabilitatea și caracterul adecvat al sistemelor de pensii, în unele state membre dispozițiile privind economiile aferente celui de-al treilea pilon joacă un rol important; subliniază, cu toate acestea, faptul că această opțiune este disponibilă numai pentru persoanele care au un venit adecvat care le-ar permite să contribuie la astfel de sisteme și că, prin urmare, aceasta poate juca doar un rol limitat în asigurarea unui venit decent;
20. consideră că un schimb mai bun de informații între statele membre privind costurile și eficiența formelor de reducere a taxelor în cazul pensiilor private ar fi foarte util;
21. consideră că, având în vedere presiunea bugetară, eficiența cheltuielilor sociale joacă un rol semnificativ; consideră că, având în vedere actuala presiune bugetară, cheltuielile sociale au jucat un rol economic și social semnificativ în atenuarea efectelor crizei; consideră că schemele de pensii prin repartitie și-au demonstrat rolul fundamental în crearea solidarității dintre generații; consideră, de asemenea, că pilonul al doilea și pilonul al treilea au un rol suplimentar în reducerea acestei presiuni; solicită statelor membre să asigure pe viitor cea mai bună combinație posibilă de forme de pensii; solicită statelor membre să îmbunătățească accesul cetățenilor la sistemele private de economisire; subliniază faptul că, din cauza crizei financiare, mai multe state membre planifică introducerea de modificări ale sistemelor de pensii; totuși, recomandă acestora să se asigure că sistemele de pensii rămân stabile, fiabile și sustenabile și că toate modificările sunt efectuate în urma desfășurării unui dialog social adecvat și pe baza furnizării de informații suficiente; susține ca, dacă salariații au posibilitatea de a alege, să li se acorde acestora timp suficient pentru a lua o decizie informată și bine gândită;
22. subliniază faptul că nivelul ridicat al inflației influențează negativ viabilitatea și caracterul adecvat al sistemelor de pensii, dar o bună creștere economică și rate ridicate de ocupare a forței de muncă măresc viabilitatea și caracterul adecvat al acestora;
23. consideră că evaziunea fiscală a devenit un fenomen îngrijorător care trebuie combătut cât mai eficient posibil întrucât subminează caracterul adecvat și stabilitatea sistemelor de pensii viitoare;

VÂRSTA DE PENSIONARE

24. consideră că, având în vedere tendințele demografice și nevoia de a garanta că pensiile pot fi plătite, este necesar ca mai multe persoane să participe pe piața forței de muncă și să facă acest lucru pentru mai mult timp, dar constată că speranța de viață este în creștere și că o mai bună sănătate la locul de muncă este o precondiție pentru o viață profesională de durată; solicită statelor membre să dezbată activ și să evalueze împreună cu partenerii sociali și cu organizațiile competente o legătură posibilă între vârsta legală de pensionare și speranța de viață și să diferențieze vârste legale de pensionare obligatorii pentru a da posibilitatea persoanelor care doresc să continue să lucreze să facă acest lucru; solicită statelor membre care au majorat vârsta legală de pensionare sau care urmează să o majoreze să încurajeze, prin scutiri de impozite și contribuții la asigurările sociale, continuarea activității profesionale a persoanelor în vârstă; de asemenea, solicită statelor membre să creeze contracte de muncă și scheme de pensionare adaptate și flexibile pentru persoanele în vârstă și să încurajeze și să faciliteze îmbinarea muncii și a pensionării, precum și să pună în aplicare măsuri descurajatoare care să îngreuneze concedierea persoanelor în vârstă de către întreprinderi; solicită Comisiei să elaboreze un studiu care să analizeze modalitatea în care distribuția bogăției influențează speranța de viață în statele membre;
25. constată existența unor diferențe majore între vârsta legală de pensionare și vârsta reală la care persoanele în vârstă își încetează activitatea profesională și recomandă să se acorde prioritate asigurării faptului că salariații pot lucra până la atingerea vârstei legale de pensionare; constată faptul că aceste diferențe caracterizează în special angajații din categoriile ocupaționale cele mai dificile; prin urmare, invită statele membre și partenerii sociali să facă schimb de informații referitoare la bunele practici; de asemenea, le invită să încheie acorduri care să aibă un impact pozitiv asupra pensiilor viabile și care să conducă, în mod flexibil, la prelungirea vieții profesionale până la vârsta legală de pensionare, de exemplu prin dezvoltarea de strategii cuprinzătoare de gestionare a vârstei la nivel național și la nivelul întreprinderilor, precum și de noi dispoziții care să reglementeze echilibrul dintre viața profesională și viața privată, adaptate la nevoile specifice ale lucrătorilor mai în vârstă și prin recompensarea persoanelor care lucrează mai mult timp;
26. subliniază faptul că forța de muncă mai în vârstă și persoanele cu o viață profesională mai lungă pot aduce o contribuție pozitivă la redresarea și viitoarea creștere economică; consideră că, pentru angajații (mai în vârstă) care desfășoară activități fizice și/sau intelectuale solicitante, o piață dinamică a forței de muncă trebuie să ofere soluții creative, cum ar fi o mai mare flexibilitate a vârstei legale de pensionare, pensii parțiale, condiții de muncă adaptate, încurajarea învățării pe tot parcursul vieții, dezvoltarea serviciilor de ocupare a forței de muncă sau a schimbării locului de muncă, pentru a stabili un echilibru între cerințele de pe piața muncii și capacitățile lucrătorilor; consideră că este necesară o politică activă de prevenire a discriminării pe criterii de vârstă, prin monitorizarea punerii corecte în aplicare a Directivelor 2000/78 și 2006/54 și prin promovarea unei culturi europene a îmbătrânirii active prin care să se asigure că persoanele mai în vârstă duc o viață caracterizată prin vitalitate și demnitate; solicită statelor membre să combine penalitățile pentru discriminarea de pe piața muncii cu stimulentele oferite angajatorilor în vederea creării unei piețe a muncii favorabile incluziunii; solicită statelor membre, în contextul reformării și extinderii vieții profesionale și cu sprijinul Comisiei, să pună în aplicare mai eficient directivele privind

sănătatea și siguranța la locul de muncă;

STRATEGIA UE 2020

27. salută faptul că Strategia UE 2020 face referire la includerea lucrătorilor mai în vârstă pe piața muncii; regretă faptul că Strategia 2020 nu acordă în mod explicit atenție sistemelor de pensii decente, viabile și adecvate, deși atingerea unora dintre obiectivele prezentate în acest document depinde de acestea; prin urmare, sugerează includerea obiectivelor Cărții verzi în Strategia UE 2020;
28. consideră că, în cazul în care Strategia 2020 va avea succes, acest lucru va însemna locuri de muncă mai sigure și de o mai bună calitate și că mai multe persoane vor fi în câmpul muncii, vor primi salarii adecvate și vor beneficia de condiții de muncă corespunzătoare, ceea ce va conduce la majorarea plăților pentru contribuțiile sociale obligatorii iar ritmul creșterii economice va avea de beneficiat din aceste motive, sporind astfel atât viabilitatea, cât și caracterul adecvat al sistemelor de pensii;
29. în conformitate cu Strategia 2020, sprijină o politică activă și focalizată privind piața forței de muncă, care va conduce la creșterea ratei de ocupare a locurilor de muncă de către grupul persoanelor subreprezentate, în prezent, pe piața muncii, în special de grupurile cele mai vulnerabile; consideră că UE ar trebui să elaboreze noi indicatori pentru a monitoriza impactul reformei sistemului de pensii asupra grupurilor vulnerabile; subliniază faptul că în Uniunea Europeană munca ilegală este în continuare foarte răspândită, iar acest lucru afectează opțiunile de politică socială; solicită organismelor competente din statele membre să promoveze incluziunea socială și să combată munca nedeclarată în vederea îmbunătățirii echilibrului din cadrul sistemelor de pensii;

DIRECTIVA IFPO

30. observă că, în general, punerea în aplicare a Directivei IFPO de către statele membre a întârziat; solicită Comisiei, dacă este necesar, să ia măsuri împotriva statelor membre pentru a asigura punerea în aplicare corectă și în timp util a Directivei IFPO;
31. este de acord cu faptul că obiectivul ar trebui să fie un nivel ridicat de securitate pentru viitorii pensionari, la un cost rezonabil pentru întreprinderile finanțatoare și în contextul unor sisteme de pensii viabile;
32. constată că articolul 15 alineatul (6) din Directiva IFPO prevede, în legătură cu calculul provizioanelor tehnice, că „Comisia propune măsurile necesare pentru a preveni posibile denaturări cauzate de nivelurile diferite ale ratelor dobânzilor și pentru a proteja interesele membrilor și beneficiarilor oricărui sistem”; solicită Comisiei să efectueze o evaluare de impact înaintea revizuirii Directivei IFPO și să țină cont de tendința de orientare cu predilecție către sistemele cu contribuții definite și mai puțin către sistemele cu prestații definite,
33. reamintește prevederile din Directiva IFPO, conform cărora „o veritabilă piață internă a serviciilor financiare este esențială pentru creșterea economică și crearea de locuri de muncă în Comunitate” și „prezenta directivă constituie așadar un prim pas către

instituirea unei piețe interne a sistemelor de pensii ocupaționale, organizată la scară europeană”;

34. subliniază că nou-instituita Autoritate Europeană de Supraveghere (Autoritatea europeană pentru asigurări și pensii ocupaționale) trebuie să facă uz pe deplin de competențele sale și să joace un rol important în procesul de pregătire pentru revizuirea Directivei IFPO și în elaborarea unor dispoziții legislative, cum ar fi proiecte de standarde tehnice, orientări și recomandări cu privire la un regim de solvabilitate; reamintește că Directiva IFPO nu ar trebui să se aplice obligațiilor publice de pensii și nici sistemelor de pensii legate de activitatea profesională aferente primului pilon;
35. consideră că elementele calitative ale proiectului „Solvabilitate II” reprezintă un valoros punct inițial pentru sporirea supravegherii IFPO; observă că acest lucru vizează în special cerințele privind gestionarea corectă a riscurilor;

MOBILITATE ȘI TRANSFERURI

36. subliniază faptul că mobilitatea forței de muncă în UE va fi esențială în anii următori pentru crearea de locuri de muncă și creșterea economică; consideră deci că încrederea cetățenilor va crește odată ce vor fi eliminate obstacolele din calea mobilității interne și transfrontaliere; constată că aspecte precum lipsa transferabilității, perioadele lungi de dobândire a drepturilor, menținerea drepturilor latente, menținerea nivelului de protecție și diferențele în ceea ce privește regimul fiscal și principiile actuariale trebuie să fie abordate, având în vedere consecințele lor asupra sistemelor de pensii; subliniază impactul pozitiv pe care o piață a muncii mai dinamică l-ar putea exercita asupra sistemului de pensii;
37. constată că, în cadrul primului pilon, drepturile de pensie sunt reglementate de regulamentul de coordonare aplicabil, dar că, în ceea ce privește ceilalți piloni, sunt necesare măsuri simplificate;
38. observă că există tendința de orientare cu predilecție către sisteme cu contribuții definite și mai puțin către sistemele cu prestații definite; constată că o consecință a acestui fapt este transferarea de către furnizorii de pensii a riscului asociat investiției către contribuabilii la sistemele de pensii; consideră că, din cauza diversității și a complexității diferitelor sisteme de pensii ocupaționale prin capitalizare, trebuie să fie stabilite condiții pentru transferabilitatea drepturilor de pensie dobândite, în sensul că transferabilitatea începe atunci când sunt încheiate contracte noi, fiind aprobată o cerere de transfer doar în cazul în care suma actuarială transferată urmează să fie plasată într-un fond al cărui scop este plata pensiilor pentru limită de vârstă; solicită realizarea unui studiu aprofundat asupra aspectelor fiscale legate de sistemele de pensii ocupaționale prin capitalizare și de sistemele de asigurări de viață cu capitalizare; consideră că, în ceea ce privește aspectele transfrontaliere, activitatea UE ar trebui să se axeze clar pe elaborarea de standarde minime privind dobândirea și menținerea drepturilor de pensie și pe facilitarea creării de sisteme naționale de urmărire a acestor drepturi;
39. salută înființarea unor sisteme naționale de urmărire a drepturilor de pensie provenind din diferite surse în toate statele membre și solicită Comisiei să prezinte propuneri pentru un sistem european de urmărire a acestor drepturi;

REVIZUIREA LEGISLAȚIEI UE

40. ia act de faptul că în multe state membre a fost recunoscută importanța sistemelor de pensii ocupaționale și că UE poate contribui cu valoare adăugată asigurând coordonarea între diversele sisteme și încurajând statele membre să asigure aplicarea unui cadru justificabil din punct de vedere social, juridic și economic care să protejeze în mod adecvat membrii sistemului de pensii și să garanteze accesul la informații ușor de înțeles privind pensiile; subliniază că în cazurile în care statele membre dispun de fonduri de pensii obligatorii gestionate de instituții private, aceste sisteme ar trebui să facă de asemenea obiectul unei evaluări din punctul de vedere al conformității cu criteriile și normele europene privind securitatea, investițiile și clasificarea activelor; subliniază ca principiu faptul că impactul tuturor propunerilor privind sistemele de pensii ocupaționale trebuie să fie evaluat sub toate aspectele, în special pentru a cuantifica costurile suplimentare și sarcinile administrative astfel generate;
41. consideră că în statele membre în care există sisteme obligatorii de pensii ocupaționale care nu fac parte, în principal, din primul pilon, aceste sisteme din al doilea pilon ar trebui să fie accesibile de drept pentru toți angajații, fără discriminare pe criterii de vârstă, sex, sector și/sau contract de muncă;
42. invită Comisia să încurajeze statele membre să investigheze modul în care poate fi facilitat dreptul angajaților de a participa la al doilea pilon printr-un dialog social consolidat și să prezinte propuneri pentru promovarea unui astfel de pilon în cazul în care acesta nu există încă; de asemenea, solicită să fie elaborată o metodă de guvernare care să asigure gestionarea în comun a acestui pilon, în special în ceea ce privește strategia de investire a economiilor;
43. invită statele membre să sprijine dezvoltarea unui dialog social și civic în materie de pensii pentru limită de vârstă și să ia în considerare pe deplin rezultatele acestui dialog;
44. consideră că normele UE cu privire la al treilea pilon și la buna sa funcționare transfrontalieră trebuie să fie reexaminat din perspectiva bunei funcționări a pieței interne, în special în ceea ce privește produsele financiare; de asemenea, consideră că ar trebui create condiții echitabile de concurență; subliniază că această reexaminare a normelor trebuie să țină seama de interesele membrilor sistemelor de pensii;
45. 14b. consideră că, pentru a obține o consecvență a regimurilor prudentiale în rândul diferiților furnizori de servicii financiare, trebuie să se aplice principiul „aceleași riscuri - aceleași reguli - același capital”, ținându-se seama de caracteristicile fiecărui produs sau sistem de pensii;
46. recunoaște că există în continuare obstacole în cazul asigurărilor de pensii individuale transfrontaliere (al treilea pilon), de exemplu în cazul polițelor de asigurare de viață; solicită sugestii din partea Comisiei pentru a depăși aceste obstacole, precum și un cadru de reglementare a acestor activități;
47. observă că în situațiile în care competențele legate de pensii revin Uniunii Europene, legislația este foarte fragmentată; solicită Comisiei să analizeze utilitatea raționalizării acestui cadru de reglementare în contextul unei mai bune legiferări;

LEGISLAȚIA EUROPEANĂ/BUNELE PRACTICI

48. subliniază faptul că a fost deja adoptată o decizie privind înființarea Autorității europene pentru asigurări și pensii ocupaționale (AEAPO); subliniază necesitatea echipării acestei autorități în așa fel încât aceasta să poată îndeplini în mod eficace sarcinile care îi sunt încredințate și, în special, să poată ține seama, în mod adecvat, de particularitățile și caracteristicile pensiilor ocupaționale;
49. observă că fondurile de pensii, inclusiv instituțiile pentru furnizarea de pensii ocupaționale (IFPO), sunt încă reglementate și supravegheate în calitate de entități financiare de sine stătătoare, deși, în practică, aceste activități sunt efectuate de conglomerate financiare;

CERINȚELE DE CAPITAL

50. consideră că propunerile referitoare la un regim de solvabilitate pentru IFPO trebuie să recunoască caracterul specific al pensiilor, ținându-se seama de faptul că riscurile din sectorul asigurărilor sunt diferite de cele cu care se confruntă IFPO, în special în ceea ce privește condiționalitatea drepturilor la pensie, durata portofoliilor de pensii și faptul că IFPO sunt vehicule de investiții structurate consacrate exploataării unui portofoliu omogen de produse; subliniază că obiectivul-cheie al unui astfel de regim ar fi asigurarea unei protecții consolidate pentru actualii și viitorii pensionari; consideră că este necesar să se evalueze sub toate aspectele impactul acestor propuneri, mai ales în vederea cuantificării costurilor adiționale și a sarcinii administrative impuse; consideră că orice revizuire a regimului de solvabilitate pentru IFPO-uri ar trebui să aibă loc în cadrul actualei Directive IFPO; subliniază că soluționarea problemelor legate de un regim de cerințe de capital aplicabil fondurilor de pensii este strâns legată de rezolvarea corespunzătoare a chestiunilor legate de articolul 8 din Directiva privind insolabilitatea;
51. subliniază, în concordanță cu declarația Comisiei din Cartea verde, că Directiva IFPO se bazează pe o abordare de armonizare minimă provenită din regimul Solvabilitate I și că, în viitorul apropiat, societățile de asigurări vor aplica regimul bazat pe riscuri Solvabilitate II chiar și pentru activitățile lor legate de pensiile ocupaționale;
52. subliniază că piețele financiare pot funcționa eficace numai într-un climat de încredere și consideră că încrederea necesită norme prudențiale solide pentru instituțiile financiare, iar IFPO-urile nu ar trebui să constituie o excepție de la această regulă;
53. solicită Comisiei să elaboreze propuneri cu privire la procesul decizional legat de regimul de solvabilitate al IFPO-urilor și, în special, în concordanță cu intenția declarată în Cartea verde, să lanseze un studiu de impact referitor la aplicarea unui regim de solvabilitate de tip Solvabilitate II cât mai curând posibil;

LEGISLAȚIA UE PRIVIND INSOLVABILITATEA

54. ia act de diferențele considerabile constatate în ceea ce privește punerea în aplicare și

aplicarea Directivei privind insolvabilitatea; constată că, deși dispozițiile legislative relevante sunt relativ bine adaptate, rezultatele pot fi insuficiente și, astfel, contrare obiectivului directivei; face referire la concluzia Comisiei potrivit căreia, în anumite cazuri, punerea în aplicare a obligațiilor impuse prin articolul 8 al directivei poate ridica probleme în ceea ce privește gradul în care unele dintre aceste măsuri sunt suficiente pentru a proteja interesele angajaților și ale pensionarilor în eventualitatea insolvabilității angajatorului și consideră că trebuie soluționate o serie de chestiuni;

55. solicită Comisiei să urmărească cu mare atenție punerea în aplicare a acestei directive, să ia măsuri împotriva statelor membre atunci când acest lucru este justificat și să țină cont, în momentul revizuirii directivei, de situația specifică a obligațiilor financiare ale angajatorului față de angajații săi sau față de fondul de pensii la care participă;
56. consideră că este necesară consolidarea legislației UE referitoare la insolvabilitatea angajatorilor cu scopul de a asigura tuturor lucrătorilor o protecție egală a economiilor, indiferent de natura sistemului de pensii la care participă angajatorii;
57. solicită să se examineze dacă asociațiile de garantare a pensiilor, precum cele existente în Luxemburg și în Germania în scopul menținerii sistemelor garantate prin provizioane în bilanț (al doilea pilon), ar putea fi recomandate altor state membre în vederea prezervării mecanismului de protecție;

INFORMAREA/PARTICIPAREA ȘI INVESTIȚIILE

58. este preocupat de lipsa informării publicului de către autoritățile publice și de organismele care gestionează pensiile cu privire la cerințele, opțiunile, posibilitățile, drepturile acumulate, randamentele probabile și starea actuală de lucruri în ceea ce privește pensiile pentru limită de vârstă; subliniază faptul că, în momentul încheierii de contracte pentru pensii suplimentare, trebuie să se pună la dispoziția cetățenilor informații privind costurile și taxele reale implicate, precum și informații optime cu privire la statutul pensiilor lor; subliniază importanța unei educații solide în domeniul financiar dintr-o etapă timpurie;
59. ia act de faptul că este necesar să se asigure mai multă transparență și să fie făcute publice tarifele percepute de către furnizorii de pensii private pentru gestionarea activelor, în special la toate nivelurile de investiții; consideră că informațiile oferite cetățenilor de statele membre și de fonduri în ceea ce privește drepturile acumulate ar trebui să fie integrate într-un sistem operațional, transparent și accesibil la nivel european;
60. consideră că cetățenii trebuie informați în timp util și pe deplin cu privire la consecințele pe termen lung ale oricărei reforme a sistemului de pensii, în special cu privire la cuantumul pensiilor lor și la numărul total de ani de contribuție la pensie pe care trebuie să îi efectueze; observă că reformele trebuie să prevadă un regim de tranziție eficace și fără obstacole; invită statele membre să lanseze campanii care să permită cetățenilor și să îi încurajeze să se informeze cu privire la impactul deciziilor lor în materie de pensii și să ia măsuri pentru a-și asigura pensii adecvate;

COORDONAREA POLITICILOR

61. consideră că, în dezbaterile viitoare privind un sistem de pensii adecvat, viabil și sigur, ar fi util să se stabilească o platformă europeană de pensii care să implice reprezentanții instituțiilor UE, partenerii sociali și părțile interesate relevante pentru a realiza schimburi de informații referitoare la cele mai bune practici și pentru a contribui la pregătirea inițiativelor de politică, în conformitate cu principiul subsidiarității; consideră că, pentru a se evita suprapunerea responsabilităților în acest context, ar trebui să se țină cont de existența comitetului consultativ privind pensiile suplimentare („Forumul pensiilor”);
62. invită Comisia să aibă în vedere înființarea unui grup de lucru special pentru problema pensiilor, care să implice direcțiile generale relevante cu competențe legate de chestiunea pensiilor;
63. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului, Comisiei, precum și guvernelor și parlamentelor statelor membre.

EXPUNERE DE MOTIVE

Tendențele demografice, adică inversarea piramidei populației la care ne putem aștepta în viitor și speranța de viață mai lungă de care avem norocul să ne bucurăm, în contextul în care persoanele în vârstă rămân sănătoase și active și participă în societate pentru mai mult timp, impun o strategie pentru consolidarea coeziunii și coerenței în domeniul pensiilor.

Este timpul să se întreprindă inițiative care redefinesc viitorul tinerilor și al persoanelor vârstnice și solidaritatea dintre generații și dintre cetățeni, contribuind astfel la asigurarea unui venit viabil, sigur și adecvat după pensionare.

Raportoarea conștientizează pe deplin că există diferențe majore între sistemele de pensii din Europa și că noile state membre și cetățenii lor se confruntă cu probleme suplimentare, deoarece se dorește foarte mult să se instituie un sistem de pensii diversificat (cu mai mulți piloni), cu scopul de a diminua riscurile.

În plus, multe state membre cu sisteme de pensii prin repartitie („pay as you go”) (în special UE-15) se confruntă cu mari creșteri ale costurilor, în prezent și în viitor, ceea ce înseamnă presiune crescândă asupra solidarității și o povară mai grea pentru tânăra generație. În plus, criza economică și financiară a arătat că niciun sistem de pensii nu rămâne neafectat de astfel de evenimente și că deficitele bugetare mari, șomajul ridicat și marja de manevră foarte limitată pentru creșterea sarcinilor fiscale și a altor taxe afectează în mod special sistemele de pensii prin repartitie („pay as you go”).

Tinerii intră pe piața muncii mai târziu, deoarece au un nivel mai ridicat de instruire. În plus, există o tendință de a se pensiona înainte de a atinge vârsta legală de pensionare. Oamenii lucrează mai puțin timp decât este necesar pentru a-și acoperi drepturile de pensie. Adoptarea unor sisteme de lucru și de pensii individuale mai flexibile poate face posibilă participarea pe piața forței de muncă pentru un timp mai îndelungat, însă astfel de sisteme sunt prea puține în prezent.

Ca urmare a acestor aspecte, este și mai dificil să se îndeplinească condițiile din Pactul de stabilitate și creștere în cazul în care economiile nu au fost acumulate, iar obligațiile asumate față de pensionari sunt, prin urmare, incluse în totalitate în calcule.

Raportoarea consideră Cartea verde a Comisiei ca fiind pozitivă, cu condiția ca responsabilitățile statelor membre, ale celor două părți ale industriei și ale UE să dobândească fiecare un nou impuls. Prin urmare, trebuie să construim în comun, recunoscând în același timp și conservând responsabilitatea fiecărei părți, un sistem care să fie viabil și sigur și care să aibă drept rezultat pensii adecvate la nivelul statelor membre. Un sistem modern care recunoaște faptul că – și ajută la producerea unei situații în care – libertatea de circulație în Europa nu se limitează la pensiile din cadrul primului pilon, ci se bazează pe presupunerea că noua generație, precum și o piață a muncii eficace și eficientă, au nevoie, în special, de mobilitate. Cu alte cuvinte, este vizat un sistem în care vor fi furnizate soluții nu numai pentru nevoile prezente, ci și pentru cele viitoare.

I. Schimbările demografice

- Populația va fi puternic dominată de grupul de vârstă 55+.
- Sperața de viață va continua să crească: pentru bărbați de la 76 de ani (2008) la 84 de ani (2060), iar pentru femei de la 82 de ani (2008) la 89 de ani (2060).
- Fertilitatea va rămâne scăzută în UE (1,6).
- Raportul dintre numărul persoanelor cu vârsta de peste 65 de ani și populația activă se va dubla de la 25,4% (2008) la 53,5% (2060).
- Între 2007 și 2020, populația activă va crește cu 3,7% datorită numărului tot mai mare al femeilor de pe piața forței de muncă. După 2020, populația activă va scădea cu 13,6%.
- În 2008, erau 4 persoane angajate pentru fiecare pensionar. În 2020, cifra corespunzătoare va fi de 5 persoane încadrate în muncă pentru fiecare pensionar. În 2060, cifra corespunzătoare va fi de 2 persoane încadrate în muncă pentru fiecare pensionar.
- Participarea pe piața muncii (persoanele cu vârsta cuprinsă între 15 și 64 de ani) va crește de la 70,6% (2007) la 74,1% (2060).
- În 2010, vârsta medie la care persoanele își încetează activitatea profesională în UE este de 61,4 ani.

Până în anul 2060, valoarea medie a cheltuielilor publice legate de îmbătrânirea populației va crește la 4,75% din PIB, iar cheltuielile publice medii pentru pensii vor crește la 2,4% din PIB.

Criza economică și financiară, combinată cu schimbările demografice, va avea un impact asupra sistemelor de pensii. Din cauza ratei mai ridicate a șomajului, a creșterii mai lente, a randamentului mai mic al investiției și a deficitelor publice mai mari va fi mult mai dificil pentru sistemele de pensii să ofere pensii adecvate sau, în unele cazuri, să-și onoreze contractele. În majoritatea statelor membre, pensionarii de astăzi încă nu au suferit din cauza crizei, în timp ce, în unele state membre, reducerea cheltuielilor publice a determinat reducerea pensiilor.

În cadrul reformării sistemelor lor de pensii, numeroase state membre au ales să facă reduceri în cadrul primului pilon. Viabilitatea financiară este importantă, dar trebuie să se țină seama și de necesitatea de a asigura un venit adecvat. Menținerea viabilității bugetelor și a caracterului adecvat al sistemelor de pensii nu sunt obiective contradictorii, ci reprezintă două fețe ale aceleiași monede. Viabilitatea adevărată nu poate fi realizată fără să se asigure caracterul adecvat al pensiilor. În cazul în care sistemele de pensii nu sunt adecvate, acest lucru poate duce la o scădere a consumului și, din cauza cererii reduse, la instabilitate economică și, prin urmare, la probleme financiare. De asemenea, acest lucru poate exercita o presiune puternică asupra cheltuielilor publice legate de alte forme de asigurări sociale.

II. Responsabilități

Responsabilitatea pentru un sistem de pensii viabil și pentru o pensie adecvată este împărțită între guvern, partenerii sociali și individ.

Primul pilon se bazează pe solidaritatea dintre contribuabili. În majoritatea cazurilor, acesta

este un pilon public, finanțat de guvern prin intermediul unui sistem de pensii prin repartitie („pay as you go”).

Al doilea pilon reprezintă o responsabilitate comună a angajatorilor și angajaților, pe baza contribuțiilor comune reglementate de un cadru legal instituit de guvern și partenerii sociali.

De asemenea, este important să se combată munca ilegală, în vederea menținerii sistemelor de pensii.

Primul și al doilea pilon reprezintă baza pentru un sistem de pensii adecvat. În acest raport, raportoarea definește o pensie adecvată ca o pensie minimă determinată de fiecare stat membru în parte.

Cel de-al treilea pilon se bazează pe contribuții individuale.

În cadrul viitoarelor reforme ale sistemelor de pensii va trebui să se facă o legătură între primul și al doilea pilon. Acești piloni, care în unele state membre se suprapun parțial, sunt strâns legați de cel de-al treilea pilon. La nivelul UE, o metodă deschisă de coordonare solidă trebuie să garanteze că obligațiile din cadrul primului pilon sunt viabile și adecvate, în timp ce al doilea pilon trebuie să fie adaptat prin creșterea rolului partenerilor sociali. În plus, în ceea ce privește al treilea pilon, solvabilitatea fondurilor de pensii trebuie să fie mai bine reglementată.

III. Competențe

Sistemele de pensii sunt în primul rând responsabilitatea statelor membre, însă în cazul anumitor aspecte coordonarea la nivelul UE este importantă: de exemplu, pentru funcționarea pieței interne, cerințele Pactului de stabilitate și creștere (PSC) și Strategia UE 2020. Alte instrumente ale UE oferă sprijin pentru statele membre, cum ar fi metoda deschisă de coordonare (MDC).

Impactul cheltuielilor de pensii asupra finanțelor publice într-un stat membru poate avea un impact puternic asupra altor state membre. PSC trebuie să constituie, prin urmare, un factor în cadrul politicilor naționale, în special în primul pilon al sistemelor de pensii. Fondurile de pensii sunt o parte integrantă a piețelor financiare. Directiva privind pensiile suplimentare (al doilea pilon) intră sub incidența Directivei IFPO (2003/41/CE privind activitățile și supravegherea instituțiilor pentru furnizarea de pensii ocupaționale). Până în prezent, această directivă nu s-a aplicat tuturor fondurilor de pensii pentru care ar fi putut să fie relevantă. Acest lucru a condus la inegalități de tratament și de supraveghere între fondurile de pensii, în funcție de faptul dacă acestea sunt sau nu acoperite de directivă.

Criza economică și financiară a demonstrat în mod clar cât de importantă este supravegherea fondurilor de pensii la nivelul UE. În această privință, ar fi de dorit o anchetă privind acoperirea și eficacitatea Directivelor Solvabilitate I și II. Raportoarea este ferm convinsă că o astfel de analiză a celor trei directive nu ar trebui să fi văzută separat de răspunsurile la Cartea verde.

IV. O piață a muncii în schimbare

Un echilibru între flexibilitate și securitate pe piața muncii sprijină adaptabilitatea economiei

și consolidează modelul social european. Pe piața actuală a forței de muncă, oamenii trebuie să fie capabili să își schimbe ușor locul de muncă, fără a se confrunța cu obstacole financiare. Angajatorii trebuie să poată să numească pe post persoana potrivită cu aptitudinile potrivite. De asemenea, acest lucru face necesară modernizarea sistemelor de pensii pentru a elimina obstacolele din calea mobilității de pe piața forței de muncă. De altfel, piața forței de muncă ar trebui să fie, de asemenea, flexibilă pentru pensionari.

Pe măsură ce piața forței de muncă devine mai flexibilă, iar numărul femeilor de pe piața muncii crește, calculele efectuate în cadrul sistemelor de pensii, care se bazează pe bărbații cu cariere complete și cu venituri medii, nu mai sunt de actualitate, astfel încât este nevoie și aici de modernizare. Acest lucru este valabil mai ales dat fiind faptul că cetățenii au dreptul la informații exacte cu privire la pensiile lor și la cheltuielile sistemului de pensii (în special în cadrul primului pilon).

Sistemele de flexisecuritate joacă un rol esențial în prelungirea duratei de viață profesională. Oamenii trebuie să fie încurajați să își prelungească carierele, de exemplu, prin modernizarea politicii privind piața forței de muncă și prin îmbunătățirea condițiilor de muncă. La nivel european, național și local, politicile trebuie să fie adaptate la îmbătrânirea activă.

V. Egalitatea de șanse

Cartea verde nu acordă o atenție specială egalității de șanse între bărbați și femei. Contracte de muncă atipice sunt mai des întâlnite în rândul femeilor decât al bărbaților. În medie, femeile câștigă mai puțin decât bărbații și își întrerup cariera mai des, pentru a munci ca persoane care oferă îngrijire. Prin urmare, pensiile femeilor sunt adesea mai mici, lucru care crește riscul sărăciei pentru femeile mai în vârstă, la fel ca și faptul că ele trăiesc mai mult (cu toate că diferența dintre sexe este în scădere). În cadrul unor sisteme de pensii prin repartiție, perioadele de îngrijire sunt incluse în contribuția plătită. Cu toate acestea, acest lucru nu se întâmplă în cazul sistemelor de pensii suplimentare. Prin urmare, problema care trebuie rezolvată este modul în care ar trebui să fie finanțată solidaritatea.

Raportoarea consideră că independența financiară ar trebui să fie principiul general care stă la baza securității sociale. Drepturile la pensie privată garantează independența economică pentru femei și bărbați.

O pistă pentru cercetarea unor posibile moduri de creștere a flexibilității și de eliminare a diferențelor dintre bărbați și femei este evaluarea gradului de adecvare a cotizațiilor la fondurile de pensii pe baza numărului de ani de cotizare obligatorie necesari pentru dobândirea dreptului la pensie.

VI. Informarea

Transparența sistemelor de pensii și a informațiilor furnizate cetățenilor referitoare la acestea este vitală pentru a asigura încrederea necesară. Cetățenii trebuie să fie conștienți de oportunitățile oferite de diferiții piloni ai sistemului de pensii pentru a li se putea garanta o pensie adecvată. Ei trebuie să aibă acces la informații exacte cu privire la diferitele riscuri. Criza accentuează necesitatea asigurării de către factorii de decizie a unei stabilități prin furnizarea de informații clare referitoare la politica privind regimul de pensii și la veniturile asigurate de pensii în viitor. Numai atunci vor putea cetățenii să adopte decizii echilibrate

privind pensiile lor.

În acest context, raportoarea consideră că este esențial să fie ridicat gradul de sensibilizare a cetățenilor cu privire la faptul că aceștia ar trebui să înceapă să facă economii pentru pensiile lor cât mai curând posibil (cultură financiară).

26.1.2011

AVIZ AL COMISIEI PENTRU AFACERI ECONOMICE ȘI MONETARE

destinat Comisiei pentru ocuparea forței de muncă și afaceri sociale

referitor la Cartea verde intitulată „Către sisteme europene de pensii adecvate, viabile și sigure”
(2010/2239(INI))

Raportor pentru aviz (*): George Sabin Cutaș

(*) Procedura comisiilor asociate – articolul 50 din Regulamentul de procedură

SUGESTII

Comisia pentru afaceri economice și monetare recomandă Comisiei pentru ocuparea forței de muncă și afaceri sociale, competentă în fond, includerea următoarelor sugestii în propunerea de rezoluție ce urmează a fi adoptată:

CADRUL DE PENSII

1. salută publicarea Cărții verzi a Comisiei intitulată „Către sisteme europene de pensii adecvate, viabile și sigure”; recunoaște că o dezbatere largă pe tema viitorului sistemelor de pensii în Europa este de importanță vitală și că ar trebui să țină seama de situația economică și demografică actuală, de finalizarea pieței unice, de reforma guvernanței economice, precum și de recent instituita arhitectură de supraveghere europeană;
2. constată că atât Orientările generale ale politicilor economice, cât și Pactul de stabilitate și creștere fac referire la cheltuielile publice generate de îmbătrânirea populației; consideră că includerea corectă a drepturilor directe la pensii publice în calcularea datoriei publice și a deficitului public reprezintă una dintre numeroasele condiții ale durabilității; solicită ca reforma guvernanței economice să aibă în vedere această dimensiune, asigurând o atitudine corespunzătoare față de diferenții piloni ai sistemelor de pensii și concentrându-se pe sustenabilitatea acestora;

3. ia act de declarația Comisiei potrivit căreia „prezenta carte verde nu pune în discuție nici prerogativele statelor membre în materie de pensii, nici rolul partenerilor sociali și nu sugerează că există un model «ideal» de sistem de pensii care să convină tuturor” (Cartea verde, pagina 2, al cincilea paragraf); consideră că statelor membre le revine sarcina de a trage concluzii individuale, dacă este necesar, întrucât acest aspect intră sub incidența principiului subsidiarității;
4. subliniază faptul că, pe termen lung, creșterea economică sustenabilă este esențială pentru prosperitate și asigurarea pensiilor;
5. subliniază faptul că sistemele de pensii prin repartii finanțate public și-au dovedit stabilitatea și viabilitatea în urma testului la care au fost supuse timpul crizei financiare și economice;
6. subliniază faptul că multe din statele membre se confruntă cu provocări în efortul lor de a asigura adecvarea pensiilor la așteptările cetățenilor;
7. insistă asupra faptului că pensiile și sistemele de pensii țin, fără îndoială, exclusiv de competența, responsabilitatea și autoritatea de decizie a statelor membre; solicită fără echivoc Comisiei să respecte cu strictețe principiul subsidiarității în acest domeniu;
8. consideră că este imposibil și contraproductiv să se stabilească o vârstă de pensionare armonizată la nivel european, deoarece această vârstă depinde în mare măsură de condițiile specifice existente în fiecare stat membru; subliniază, în schimb, că trebuie luate măsuri eficiente pentru a combate creșterea bruscă a șomajului în multe din statele membre;
9. invită Consiliul și Comisia – având în vedere faptul că un sistem de pensii durabil și care funcționează bine este extrem de important pentru cetățeni și pentru stabilitatea finanțelor publice – să se asigure că se ia în continuare în calcul costul reformei pensiilor atunci când se stabilește dacă ar trebui lansată o procedură privind deficitul excesiv împotriva unui stat membru și recomandă să se pună accentul mai curând pe sustenabilitatea sistemului de finanțare, nu pe un anumit tip de reformă a pensiilor; consideră regretabil faptul că anumite state membre au anulat reformele pensiilor implementate în ultimii ani sau au în vedere să procedeze astfel pentru a reduce deficitul bugetar; ia act de faptul că reformele sistemelor de pensii atrag după sine costuri substanțiale de transformare, fapt ce trebuie luat în considerare la calcularea datoriei publice și a deficitului bugetar;
10. subliniază că pentru a putea beneficia de finanțe publice sustenabile este necesar să se includă în evaluare întreaga datorie publică și privată; relevă că economiile pentru pensii reprezintă mai mult decât simple economii încadrate ca și pensii; solicită ca întregul regim al drepturilor directe la pensii publice fără rezervă de fonduri să devină mai transparent și să fie prezentat în mod explicit, pentru a asigura sustenabilitatea pe termen lung a finanțelor publice;
11. recomandă ca statele membre să pună în aplicare mai eficient legislația UE în vigoare în politicile lor, în vederea îmbunătățirii modului de funcționare al pieței interne și pentru a facilita mobilitatea lucrătorilor; subliniază faptul că ar trebui eliminate obstacolele în calea mobilității interne și transfrontaliere; insistă asupra faptului că facilitarea mobilității

lucrătorilor, prin garantarea faptului că pensiile sunt portabile atât de la un angajator la altul, cât și transfrontalier este crucială pentru a întări încrederea cetățenilor;

12. constată că, în contextul îmbătrânirii populației și al crizei financiare și economice, reformele sistemelor de pensii sunt adesea necesare; consemnează, în același timp, faptul că este foarte importantă garantarea unui venit din pensii adecvat pentru toți cetățenii; subliniază că, pentru a atinge niveluri de pensii adecvate, sistemul trebuie să fie sigur și sustenabil, dar că reformele nu ar trebui să se limiteze la prelungirea perioadei de cotizare; în această privință, consideră că, în conformitate cu principiul subsidiarității, statele membre sunt cele mai în măsură să decidă în privința unui sistem și nivel adecvat al pensiei;
13. ia act de faptul că, în unele state membre, este nevoie de mai multă transparență și de publicarea comisiunilor percepute în schimbul gestionării activelor și mai ales la toate nivelurile investițiilor de către furnizorii de pensii private; în plus, constată efectele intergeneraționale pe care le-ar putea avea asemenea comisioane, prin plasarea unei povări financiare mai mari pe umerii generațiilor mai tinere;
14. recunoaște faptul că nu există un sistem de pensii perfect și că există diferențe între statele membre în ceea ce privește sistemele de pensii și situația economică, dar este convins că trebuie găsit un sistem echilibrat, care să aibă mai mulți piloni: public, ocupațional și privat, precum și cu și fără finanțare; constată, cu toate acestea, că responsabilitatea conceperii unui sistem echilibrat pe mai mulți piloni le revine statelor membre; consideră că fiecare stat membru ar trebui să definească un nivel-țintă al venitului minim după pensionare, pentru a evita creșterea sărăciei în rândul populației aflate în proces de îmbătrânire;
15. constată că terminologia actuală privind sistemul pe mai mulți piloni nu corespunde cu realitatea din diferite state membre; solicită, așadar, Comisiei să depună eforturile necesare pentru a prezenta o tipologie a sistemelor de pensii din statele membre, precum și un set comun de definiții, pentru a putea compara sistemele și pentru a îmbunătăți, astfel, în mod substanțial cooperarea în materie de politici la nivel european;
16. observă că există tendința de orientare cu predilecție către sisteme cu contribuții definite și mai puțin către sistemele cu prestații definite; constată că o consecință a acestui fapt este transferarea de către furnizorii de pensii a riscului asociat investiției către contribuabilii la sistemele de pensii; subliniază faptul că contribuabilii la sistemele de pensii trebuie să fie informați la timp de riscul la care se expun; îndeamnă statele membre să asigure un mai mare angajament din partea angajatorilor pentru a contribui la securitatea veniturilor din pensii pentru angajații pensionați;
17. observă că, în ciuda existenței unei mari varietăți de produse de pensii în diferitele state membre, nu orice cetățean european are acces la o gamă largă de astfel de produse; consideră că cetățenilor europeni ar trebui să li se acorde un acces cât mai larg la diferitele modalități de acumulare a drepturilor la pensie și recunoaște necesitatea de a îmbunătăți accesul la produsele de pensii existente;
18. constată că, dacă cetățenii sunt încurajați să înceapă să economisească de la o vârstă mai mică, se pot reduce în mod simțitor diferențele individuale la nivelul pensiilor și salută

schimbul de bune practici între statele membre în ceea ce privește, de exemplu, portalurile privitoare la pensii;

19. observă că diferențele dintre nivelurile de salarizare și de protecție socială din statele membre nu permit și nu justifică o armonizare la nivelul UE a pensiei minime;
20. ia act de faptul că s-ar putea mări contribuțiile prin mărirea vârstei de pensionare și, în același timp, este conștient de faptul că lucrătorii nu lucrează în general până la atingerea vârstei de pensionare care dă dreptul la prestațiile integrale de pensie; constată că angajații din categoriile ocupaționale care presupun condițiile de muncă cele mai dificile au tendința să se pensioneze mai devreme decât ceilalți; consideră că, având în vedere tendințele demografice și nevoia de a garanta că pensiile pot fi plătite, este necesar ca mai multe persoane să participe pe piața forței de muncă pe termen lung; subliniază că una din prioritățile de prim rang pentru asigurarea sustenabilității este să se permită indivizilor să lucreze până la vârsta pensionării, fără discriminări, prin punerea în aplicare a unor politici adecvate de stimulare în ceea ce privește ocuparea forței de muncă și prestațiile sociale – de exemplu prin descurajarea pensionării anticipate, introducerea unor stimulente financiare și asigurarea formării continue și a unei asistențe medicale corespunzătoare;
21. consideră că o creștere economică susținută reprezintă o condiție prealabilă pentru atingerea unui nivel mai ridicat al ocupării forței de muncă și, astfel, pentru asigurarea unei baze financiare pentru sistemul public de pensii; de aceea, consideră că UE ar trebui să se concentreze pe modalitățile de obținere a unei creșteri economice puternice și sustenabile și a unei rate ridicate a ocupării forței de muncă; solicită Comisiei și statelor membre, în acest sens, să faciliteze reforma pieței forței de muncă în vederea includerii principiilor de flexicuritate, să modernizeze sistemele de protecție socială și să promoveze un mediu care să permită companiilor să creeze locuri de muncă;
22. consideră că fixarea vârstei de pensionare este o chestiune care trebuie abordată în conformitate cu principiul subsidiarității, având în vedere diversitatea situațiilor naționale, demografice și legate de forța de muncă și ținând cont, printre alți factori, de speranța de viață, sănătate și condițiile de muncă; consideră totuși că statele membre ar trebui să își coordoneze strategiile privind politica în domeniul pensiilor, folosind metoda deschisă de coordonare; sprijină o politică de comunicare clară cu cetățenii, pentru a garanta că aceștia înțeleg pe deplin nivelul de venituri din pensii la care se pot aștepta;
23. solicită Comisiei să efectueze un studiu privind gradul de mobilitatea transfrontalieră a forței de muncă;
24. solicită să se examineze dacă asociațiile de garantare a pensiilor, precum cele existente în Luxemburg și în Germania în scopul menținerii celui de-al doilea pilon în caz de insolvență, ar putea fi recomandate altor state membre ca mecanisme de protecție și ca bune practici în domeniu;
25. consideră că, date fiind gradul ridicat de diversitate și complexitatea sistemelor din al doilea pilon, ar putea fi stabilite condiții de bază pentru transferabilitatea în întreaga Uniune a drepturilor la pensie în cazul sistemelor de pensii ocupaționale finanțate de către angajați;

DIRECTIVA IFPO

26. observă că, în general, punerea în aplicare a Directivei IFPO de către statele membre a întârziat; solicită Comisiei, dacă este necesar, să ia măsuri împotriva statelor membre pentru a asigura implementarea corectă și în timp util a Directivei IFPO;
27. este de acord cu faptul că obiectivul ar trebui să fie un nivel ridicat de securitate pentru viitorii pensionari, la un cost rezonabil pentru întreprinderile finanțatoare și în contextul unor sisteme de pensii sustenabile;
28. constată că articolul 15 alineatul (6) din Directiva IFPO prevede, în legătură cu calculul provizioanelor tehnice, că „Comisia propune măsurile necesare pentru a preveni posibilele denaturări cauzate de nivelurile diferite ale ratelor dobânzilor și pentru a proteja interesele membrilor și beneficiarilor oricărui sistem”;
29. subliniază faptul că lucrătorii care traversează frontierele în UE se confruntă în continuare cu dezavantaje majore în ceea ce privește sistemele de pensie suplimentară, întrucât este posibil ca pensiile lor ocupaționale să fie fragmentate și ca ei să piardă avantajele fiscale și prestațiile de asigurări sociale legate de sistemele naționale de pensii ocupaționale;
30. reamintește prevederile din Directiva IFPO, conform cărora „o veritabilă piață internă a serviciilor financiare este esențială pentru creșterea economică și crearea de locuri de muncă în Comunitate” și „prezenta directivă constituie așadar un prim pas către instituirea unei piețe interne a sistemelor de pensii ocupaționale, organizată la scară europeană”;
31. solicită Comisiei să efectueze o evaluare de impact înaintea revizuirii Directivei IFPO și să țină cont de tendința de orientare cu predilecție către sistemele cu contribuții definite și mai puțin către sistemele cu prestații definite;

MOBILITATE ȘI TRANSFERURI

32. subliniază faptul că libera circulație a persoanelor este un drept fundamental al cetățenilor europeni; subliniază importanța tot mai mare a mobilității forței de muncă în cadrul Uniunii Europene, precum și necesitatea unei astfel de mobilități; consideră că orice efect negativ al mobilității forței de muncă asupra drepturilor individuale la pensie trebuie redus la minimum; observă că Regulamentul nr. 883/2004 privind coordonarea sistemelor de securitate socială reglementează mobilitatea pentru primul pilon; constată că nu există încă un astfel de cadru pentru al doilea pilon; observă că au existat deja diverse încercări de a umple acest gol în legislația europeană; încurajează Comisia să găsească o soluție la această problemă fundamentală cât mai curând posibil;
33. salută faptul că unele state membre s-au dotat cu servicii de monitorizare a pensiilor care ajută cetățenii să urmărească evoluția drepturilor lor la pensie provenind din diferite surse în interiorul statului membru respectiv; încurajează alte state membre să elaboreze sisteme similare; consideră că în ultimă instanță ar fi util să se interconecteze aceste servicii naționale de monitorizare a pensiilor la nivelul UE pentru a promova mobilitatea lucrătorilor;

REVIZUIREA LEGISLAȚIEI UE

34. observă că în situațiile în care competențele legate de pensii revin Uniunii Europene legislația este foarte fragmentată; solicită Comisiei să cerceteze utilitatea raționalizării acestui cadru de reglementare în contextul unei mai bune reglementări;

CERINȚE DE CAPITAL

35. consideră că propunerile referitoare la un regim de solvabilitate pentru instituțiile pentru furnizarea de pensii ocupaționale (IFPO) trebuie să recunoască caracterul specific al pensiilor, ținând seama de faptul că riscurile din sectorul asigurărilor sunt diferite de cele cu care se confruntă IFPO, în special în ceea ce privește condiționalitatea drepturilor la pensie, durata portofoliilor de pensii și faptul că IFPO sunt un vehicul de investiții structurate consacrat exploatării unui portofoliu omogen de produse; subliniază că obiectivul-cheie al unui astfel de regim ar fi asigurarea unei protecții consolidate pentru actualii și viitorii pensionari; consideră că este necesar să se evalueze sub toate aspectele impactul acestor propuneri, mai ales în vederea cuantificării costurilor adiționale și a sarcinii administrative; consideră că orice revizuire a regimului de solvabilitate pentru IFPO-uri ar trebui să aibă loc în cadrul actualei Directive IFPO;
36. subliniază, în concordanță cu declarația Comisiei din Cartea verde, că Directiva IFPO se bazează pe o abordare de armonizare minimă provenită din regimul Solvabilitate I și că, în viitorul apropiat, societățile de asigurări vor aplica regimul bazat pe riscuri Solvabilitate II chiar și pentru activitățile lor legate de pensiile ocupaționale;
37. subliniază că piețele financiare pot funcționa eficient numai într-un climat de încredere și consideră că încrederea necesită norme prudențiale solide pentru instituțiile financiare, iar IFPO-urile nu ar trebui să constituie o excepție de la această regulă;
38. consideră că, pentru a obține o consecvență a regimurilor prudențiale în rândul diferiților furnizori de servicii financiare, trebuie să se aplice principiul „aceleași riscuri - aceleași reguli - același capital”, ținându-se seama de caracteristicile fiecărui produs sau sistem de pensii;
39. subliniază dreptul la informație al persoanelor în legătură cu țările, sectoarele și produsele în care fondurile de pensii își investesc activele;
40. consideră că elementele calitative ale regimului Solvabilitate II reprezintă un important punct de pornire pentru consolidarea supravegherii IFPO-urilor; observă că acest lucru vizează în special cerințele privind gestionarea corectă a riscurilor;
41. solicită Comisiei să elaboreze propuneri privind procesul decizional legat de regimul de solvabilitate al IFPO-urilor și, în special, în conformitate cu obiectivul său declarat din Cartea verde, să lanseze cât mai curând posibil un studiu de impact referitor la aplicarea unui regim de solvabilitate de tip Solvabilitate II;
42. observă că fondurile de pensii, inclusiv IFPO-urile, sunt încă reglementate și supravegheate în calitate de entități financiare de sine stătătoare, deși în practică activitățile aferente sunt efectuate de conglomeratele financiare;

43. relevă că orice noi propuneri legislative sau orice modificări ale actualei legislații ar trebui să facă obiectul unui proces riguros de evaluare a impactului;
44. reamintește că nou-instituita Autoritate europeană de supraveghere (Autoritatea europeană pentru asigurări și pensii ocupaționale) trebuie să facă uz pe deplin de competențele sale și să joace un rol important în procesul de pregătire a unei revizui a Directivei IFPO, precum și în elaborarea unor dispoziții legislative, cum ar fi proiectele de standarde tehnice, orientările și recomandările cu privire la un regim de solvabilitate; reamintește că Directiva IFPO nu ar trebui să se aplice drepturilor la pensii publice și nici sistemelor de pensii legate de activitatea profesională din primul pilon;
45. consideră că, întrucât regimul Solvabilitate II permite întreprinderilor din toate sectoarele de asigurări să se conformeze legislațiilor naționale ale celor 27 de state membre în domeniul dreptului civil, al dreptului fiscal sau al dreptului contractual, elaborarea unui regim de solvabilitate aplicabil IFPO-urilor, care constituie o responsabilitate clară a Uniunii Europene, trebuie să țină seama de toate pensiile ocupaționale, precum și de legislația socială și a muncii instituită de statele membre, în conformitate cu principiul subsidiarității;
46. consideră că, pentru a spori transparența și gradul de responsabilitate, fondurile de pensii ar trebui să includă în consiliile lor de administrație reprezentanți ai partenerilor sociali și ai beneficiarilor acestor fonduri;

INSOLVABILITATEA

47. ia act de larga varietate a metodelor de punere în aplicare a Directivei privind insolvabilitatea; observă că, deși cerințele legale relevante pot fi destul de adecvate, rezultatul poate fi unul neadecvat, ceea ce contravine obiectivului directivei; face referire la concluzia Comisiei că, în anumite cazuri de punere în aplicare a obligațiilor impuse prin articolul 8 al directivei, pot fi formulate observații în ceea ce privește gradul în care unele dintre aceste măsuri sunt suficiente pentru a proteja interesele angajaților și ale pensionarilor în eventualitatea insolvenței angajatorului și consideră că trebuie soluționate o serie de chestiuni;
48. solicită Comisiei să urmărească cu mare atenție punerea în aplicare a prezentei directive, să ia măsuri împotriva statelor membre atunci când acest lucru este justificat și să țină cont, cu ocazia oricărei revizui a prezentei directive, de situația specifică a obligațiilor financiare ale angajatorului față de angajații săi sau fondul de pensii al acestuia;
49. subliniază că abordarea problemelor legate de un regim de cerințe de capital aplicabil fondurilor de pensii este strâns legată de rezolvarea eficientă a chestiunilor referitoare la articolul 8 din Directiva privind insolvabilitatea;
50. consideră că este necesară consolidarea legislației UE referitoare la insolvabilitatea angajatorului cu scopul de a asigura o protecție egală a economiilor pentru fiecare lucrător, indiferent de natura sistemului de pensii la care participă angajatorul acestuia;

INFORMARE

51. este conștient de faptul că angajații și persoanele fizice dețin cunoștințe foarte limitate cu privire la pensii; consideră că angajații și persoanele fizice trebuie să fie mai bine informați cu privire la orice drepturi de pensie pe care le dețin la nivelul diferiților piloni, la condițiile cărora trebuie să se supună, la siguranța și portabilitatea acestor drepturi, la posibila nevoie de a economisi în continuare pentru a atinge un nivel-țintă și la publicarea costurilor asociate gestionării activelor fiecărui nivel al fondurilor de pensii;
52. observă că în multe state membre există enorm de multe opțiuni în cadrul pilonilor doi și trei; subliniază că alegerea unui tip de pensie este foarte complexă pentru angajați și persoanele fizice; consideră că ar trebui să existe opțiuni implicite și că ar trebui să se pună la dispoziție informații în legătură cu diferențele dintre opțiunea implicită și opțiunile alternative;
53. consideră că lucrătorii ar trebui să beneficieze de informații cu privire la costurile, taxele și riscurile care sunt asociate cu încheierea de contracte pentru furnizarea de pensii suplimentare;

COORDONAREA POLITICILOR

54. reamintește faptul că Președintele Comisiei, dl Barroso, a acordat prioritate pensiilor încă din timpul primului său mandat; consideră că este necesară o abordare coerentă și cuprinzătoare; salută Cartea verde ca un prim pas în direcția unei astfel de abordări; așteaptă propuneri legislative concrete în viitorul apropiat; relevă că orice propuneri legislative concrete trebuie să țină seama în mod corespunzător de principiul subsidiarității;
55. invită Comisia să aibă în vedere înființarea unui grup de lucru special pentru problema pensiilor, în care să fie implicate toate DG-urile relevante cu competențe în domeniul pensiilor;
56. consideră că ar putea fi utilă crearea unei platforme de pensii europene care să acopere toți pilonii sistemului de pensii și să fie accesibilă tuturor părților interesate; consideră că pentru a evita suprapunerea responsabilităților în acest context ar trebui să se țină cont de existența comitetului consultativ privind pensiile suplimentare („forumul pensiilor”);
57. subliniază importanța OMC pentru coordonarea politicilor; încurajează statele membre să intensifice colaborarea reciprocă și la nivel european;
58. consideră că instituțiile europene ar trebui să dea un exemplu, asigurând pensii adecvate și viabile; constată că ultima revizuire completă a sistemului de pensii al instituțiilor europene a avut loc în 2004 și, prin urmare, solicită Comisiei să efectueze o revizuire detaliată a sistemului și procedurilor actuale și să prezinte un raport detaliat Parlamentului până în iunie 2011.

REZULTATUL VOTULUI FINAL ÎN COMISIE

Data adoptării	25.1.2011
Rezultatul votului final	+: 35 -: 6 0: 4
Membri titulari prezenți la votul final	Burkhard Balz, Sharon Bowles, Udo Bullmann, Pascal Canfin, Nikolaos Chountis, George Sabin Cutaș, Rachida Dati, Leonardo Domenici, Derk Jan Eppink, Diogo Feio, Markus Ferber, Elisa Ferreira, Vicky Ford, Ildikó Gáll-Pelcz, José Manuel García-Margallo y Marfil, Jean-Paul Gauzès, Sven Giegold, Sylvie Goulard, Liem Hoang Ngoc, Gunnar Hökmark, Othmar Karas, Wolf Klinz, Jürgen Klute, Philippe Lamberts, Werner Langen, Astrid Lulling, Hans-Peter Martin, Arlene McCarthy, Sławomir Witold Nitras, Ivari Padar, Anni Podimata, Antolín Sánchez Presedo, Olle Schmidt, Edward Scicluna, Peter Simon, Peter Skinner, Theodor Dumitru Stolojan, Ivo Strejček, Kay Swinburne, Ramon Tremosa i Balcells
Membri supleanți prezenți la votul final	Sophie Auconie, Sari Essayah, Danuta Jazłowiecka, Thomas Mann, Gay Mitchell

26.1.2011

AVIZ AL COMISIEI PENTRU PIAȚA INTERNĂ ȘI PROTECȚIA CONSUMATORILOR

destinat Comisiei pentru ocuparea forței de muncă și afaceri sociale

referitor la Cartea verde intitulată „Către sisteme europene de pensii adecvate, viabile și sigure”

(2010/2239(INI))

Raportor pentru aviz: Cornelis de Jong

SUGESTII

Comisia pentru piața internă și protecția consumatorilor recomandă Comisiei pentru ocuparea forței de muncă și afaceri sociale, competentă în fond, includerea următoarelor sugestii în propunerea de rezoluție ce urmează a fi adoptată:

Observații generale

1. insistă asupra faptului că sistemele de pensii trebuie să fie universale, adecvate și viabile, garantând drepturi și prestații de pensie decente pentru toți și să țină seama de diversitatea circumstanțelor profesionale și a carierelor;
2. subliniază importanța sistemului de pensii din primul pilon bazate pe solidaritate, care reprezintă un element central al modelului social european și de care depind cetățenii europeni, în marea lor majoritate, inclusiv persoanele cele mai vulnerabile, cum ar fi persoanele din afara pieței muncii; solicită statelor membre să garanteze un nivel al pensiilor din primul pilon superior pragului de sărăcie;
3. subliniază că, în pofida diferențelor existente între statele membre în ceea ce privește finanțarea sistemelor de asigurări de pensii, sistemele de cotizație și redistribuție constituie în continuare pilonul principal al asigurărilor de pensie de care beneficiază lucrătorii;
4. invită statele membre să acorde atenție sustenabilității și viabilității financiare a sistemelor de pensii din primul și al doilea pilon; subliniază că, având în vedere implicațiile pe care

le comportă viitoarele cerințe de finanțare pentru finanțele publice, ar trebui să se țină seama de presiunile bugetare și demografice actuale asupra statelor membre, precum și de populația în îmbătrânire, de forța de muncă feminină în creștere, de structurile familiale în schimbare și de modurile atipice de ocupare a forței de muncă, în vederea analizării și regândirii sistemelor de pensii din diferite state membre; evidențiază faptul că statele membre din zona euro sunt interconectate în asemenea măsură încât îndeplinirea angajamentelor în materie de pensii poate avea un efect transfrontalier;

5. subliniază că tradițiile, situațiile economice și demografice și caracteristicile specifice ale piețelor forței de muncă diferă de la un stat membru la altul și că trebuie respectate principiile subsidiarității și solidarității, potrivit cărora statele membre sunt întru totul responsabile de structura organizatorică a sistemelor lor de pensii;
6. consideră că reformele din cadrul sistemelor de pensii ar trebuie realizate în mod transparent și ar trebui să garanteze faptul că sistemele de pensii sunt solide, viabile, accesibile din punctul de vedere al costului și că acestea abordează în mod adecvat provocările demografice și socio-economice din viitor;
7. este convins că mobilitatea lucrătorilor care plătesc cotizații, mobilitate de care au nevoie în tot mai mare măsură Uniunea Europeană și piața unică a acestora, impune transferabilitatea universală a drepturilor de pensii acumulate în orice sistem național de asigurări de pensii, fie el bazat pe cotizații și redistribuție, fie pe finanțare;
8. subliniază că schimbarea intervenită în echilibrul dintre populația pensionată și cea activă a slăbit sistemele de pensii prin repartitie, care se bazează pe principiul solidarității;
9. subliniază caracterul complementar și interdependența diferiților piloni ai sistemelor de pensii;

Drepturile consumatorilor

10. constată că multe sisteme de pensii continuă să fie lipsite de transparență în ceea ce privește beneficiile și nivelurile preconizate ale pensiilor, atât în etapa precontractuală, cât și în momentul în care este încheiat contractul de pensie, după caz; subliniază că această lipsă de transparență este foarte problematică îndeosebi în cazul sistemelor de pensii private, cu privire la care cetățenii trebuie să dispună de informații fiabile în ceea ce privește riscurile la care se supun, costurile aferente și nivelul preconizat al pensiei;
11. îndeamnă statele membre să soluționeze problemele de transparență în ceea ce privește pensiile prin adoptarea unei abordări pe baza celor mai bune practici; solicită o reglementare și o supraveghere eficientă a sistemelor de pensii, ținând seama totodată de metoda deschisă de coordonare, fapt necesar pentru a garanta că drepturile și interesele cetățenilor sunt protejate, având în vedere că un procent ridicat al populației depinde în mare măsură de sistemele de pensii pentru asigurarea subzistenței;
12. subliniază importanța unei difuzări adecvate a informației în rândul cetățenilor pentru a-i ține la curent cu drepturile lor în ceea ce privește sistemele de pensii, îndeosebi cele legate de activitățile transfrontaliere și de mobilitate;

13. solicită Comisiei să prezinte propuneri concrete pentru creșterea transparenței în ceea ce privește sistemele de pensii;
14. subliniază importanța unei educații solide în domeniul financiar de la vârstă timpurie;
15. solicită statelor membre să consolideze accesul IMM-urilor, în special al microîntreprinderilor și furnizorilor independenți de servicii (precum liber-profesioniștii), la fonduri de pensii;
16. salută înființarea unor sisteme naționale de monitorizare a drepturilor la pensie provenind din diferite surse în toate statele membre și solicită Comisiei să prezinte propuneri pentru un sistem european de monitorizare;
17. constată că UE nu ar trebui numai să îmbunătățească toate drepturile la pensie ale lucrătorilor mobili, ci și să asigure accesul acestora la date fiabile pentru ca acești lucrători să poată lua o decizie în cunoștință de cauză înainte să înceapă să lucreze în străinătate; solicită ca populația să aibă dreptul să fie informată privind țările, sectoarele și produsele în care fondurile de pensii își investesc activele;
18. invită statele membre care nu au prezentat încă planuri concrete cu obiective și etape clar cuantificabile și programate în timp cu privire la modalitățile de consolidare a sistemelor lor de pensii să o facă de urgență pentru a permite consumatorilor și cetățenilor să înțeleagă clar din ce se vor compune viitoarele lor pensii;

Drepturi transfrontaliere

19. insistă pe faptul că, pentru a răspunde așteptărilor cetățenilor cu privire la piața internă a Uniunii, ideal ar fi ca toate drepturile la pensie să fie transferabile în cadrul UE; subliniază că, în prezent, transferabilitatea pensiilor publice este prevăzută în legislația europeană, dar necesită îmbunătățiri, și că nu s-a întreprins încă nimic în ceea ce privește cel de-al doilea pilon;
20. subliniază că, pentru a îmbunătăți mobilitatea transfrontalieră a lucrătorilor în cadrul pieței interne, ar trebui eliminate obstacolele care stau în calea posibilității de a transfera drepturile la pensie în primii doi piloni; solicită Comisiei să asigure, în colaborare cu statele membre, o mai bună informare atât cu privire la posibilitatea de transfer al drepturilor la pensie, cât și la legislația muncii aplicabilă, drepturile de asigurări și drepturile lucrătorilor;
21. solicită Comisiei să examineze în detaliu obstacolele în calea transferabilității; consideră că orice acțiuni pentru eliminarea obstacolelor din calea mobilității, cum ar fi discriminarea fiscală în cazul asigurărilor de viață plătite în străinătate, ar trebui să vizeze toate sistemele de pensii legate de activitatea profesională în fiecare stat membru, indiferent de modul în care aceste sisteme se raportează la structurile naționale bazate pe piloni; solicită Comisiei Europene să elaboreze principii generale care să conțină un grad suficient de flexibilitate pentru ca statele membre să le poată integra în propriile structuri (juridice);
22. prin urmare, consideră că, întrucât este în interesul suprem al Uniunii Europene și al

statelor membre să sporească mobilitatea lucrătorilor, trebuie eliminate obstacolele din calea mobilității interne și transfrontaliere și trebuie soluționate problemele precum lipsa transferabilității, perioadele îndelungate de dobândire a drepturilor, păstrarea drepturilor latente, menținerea nivelului de protecție, diferențele în tratamentul fiscal și principiile actuariale;

23. solicită Comisiei să clarifice anumite definiții din directiva IFPO, în special conceptul de activitate transfrontalieră, ținând seama totodată de faptul că definiția noțiunii de „fond de pensii” diferă de la un stat membru la altul;
24. recunoaște faptul că există în continuare obstacole în ceea ce privește furnizarea, la nivel transfrontalier, a unor sisteme individuale de asigurări de pensii (din al treilea pilon), într-un mod similar cu modalitățile instituite de politicile privind asigurările de viață; solicită sugestii din partea Comisiei privind posibilitățile de depășire a acestor obstacole, precum și un cadru de reglementare a acestor activități.

REZULTATUL VOTULUI FINAL ÎN COMISIE

Data adoptării	26.1.2011
Rezultatul votului final	+ : 34 - : 3 0 : 1
Membri titulari prezenți la votul final	Pablo Arias Echeverría, Cristian Silviu Bușoi, Lara Comi, Anna Maria Corazza Bildt, António Fernando Correia De Campos, Jürgen Creutzmann, Christian Engström, Evelyne Gebhardt, Louis Grech, Małgorzata Handzlik, Malcolm Harbour, Iliana Ivanova, Sandra Kalniete, Eija-Riitta Korhola, Edvard Kožušník, Kurt Lechner, Toine Manders, Hans-Peter Mayer, Gianni Pittella, Mitro Repo, Zuzana Roithová, Heide Rühle, Matteo Salvini, Christel Schaldemose, Andreas Schwab, Laurence J.A.J. Stassen, Catherine Stihler, Róza Gräfin von Thun und Hohenstein, Kyriacos Triantaphyllides, Emilie Turunen, Bernadette Vergnaud, Barbara Weiler
Membri supleanți prezenți la votul final	Cornelis de Jong, Frank Engel, Ashley Fox, Liem Hoang Ngoc, Morten Løkkegaard, Konstantinos Poupakis

15.12.2010

AVIZ AL COMISIEI PENTRU DREPTURILE FEMEII ȘI EGALITATEA DE GEN

destinat Comisiei pentru ocuparea forței de muncă și afaceri sociale

„Către sisteme europene de pensii adecvate, viabile și sigure”
(2010/2239(INI))

Raportoare pentru aviz: Barbara Matera

SUGESTII

Comisia pentru drepturile femeii și egalitatea de gen recomandă Comisiei pentru ocuparea forței de muncă și afaceri sociale, competentă în fond, includerea următoarelor sugestii în propunerea de rezoluție ce urmează a fi adoptată:

- având în vedere strategia convenită cu ocazia Consiliului European de la Stockholm din 2001, care constă în reformarea sistemelor de pensii din Europa,
  - având în vedere decizia Consiliul European de la Laeken din 2001 privind obiectivele comune pentru pensii, în care se subliniază necesitatea de a asigura caracterul adecvat, viabilitatea și adaptabilitatea acestora;
  - având în vedere Cartea verde intitulată „Către sisteme europene de pensii adecvate, viabile și sigure”,
- A. întrucât calcularea pensiilor se bazează pe salariile asigurate și pe perioada de muncă; întrucât femeile sunt dezavantajate într-o măsură importantă în ceea ce privește cuantumul pensiei, ca urmare, pe de o parte, a întreruperilor carierei și a angajării cu fracțiuni de normă și, pe de alta, a diferențelor de salarizare dintre femei și bărbați, aspecte care le împiedică să cumuleze drepturile și economiile necesare pentru a beneficia de securitate la bătrânețe; întrucât acest fapt are repercusiuni asupra economiilor de-o viață, a protecției oferite de asigurările sociale și a pensiilor, determinând creșterea riscului de expunere la sărăcie, mai ales după ieșirea la pensie;
- B. întrucât responsabilitatea cu privire la pensii revine statelor membre, iar competența acestora în acest domeniu trebuie respectată;
- C. întrucât persoanele care își consacră timpul și priceperea creșterii copiilor sau îngrijirii

vârșnicilor ar trebui să beneficieze de recunoaștere socială și întrucât această recunoaștere s-ar putea concretiza prin acordarea de drepturi individuale persoanelor respective, îndeosebi în ceea ce privește pensiile;

- D. întrucât egalitatea dintre bărbați și femei este o valoare, un obiectiv și un drept fundamental în Uniune, iar instituțiile UE au datoria de a include egalitatea de gen în toate acțiunile lor;
- E. întrucât femeile se confruntă cu discriminarea directă și indirectă în ceea ce privește diferite aspecte legate de pensii în Uniunea Europeană;
- F. întrucât proiecțiile realizate în legătură cu impactul reformelor pensiilor se bazează, de obicei, pe profilul unui bărbat angajat cu normă întreagă, care nu și-a întrerupt cariera, cu venituri medii, iar tabelele actuariale cu estimările speranței de viață care au la bază criteriul genului au un impact negativ asupra calculului pensiilor femeilor și prevăd o rată de înlocuire mai scăzută pentru femei;
- G. întrucât femeile își întrerup mult mai des cariera pentru a avea grijă de copii, de persoane dependente sau de membri de familie bolnavi sau în vârstă și au tendința de a-și întrerupe cariera sau de a lucra cu fracțiune de normă mai frecvent decât bărbații, pentru a se putea dedica obligațiilor de familie;
- H. întrucât persoanele aflate la pensie se confruntă cu riscul sărăcirii, iar femeile în vârstă constituie unul dintre grupurile cele mai vulnerabile la riscul de sărăcie; întrucât, în 2007, rata expunerii la riscul de sărăcie era mai mare în cazul femeilor (17%) decât al bărbaților (15%), diferențele fiind sensibil mai mari în cazul persoanelor în vârstă (22% pentru femei comparativ cu 17% pentru bărbați) și al familiilor monoparentale (34%);
- I. întrucât persoanele care acordă îngrijiri la domiciliu sunt discriminate în ceea ce privește neluarea în calcul a anilor lor de muncă în vederea acordării de pensii și alte drepturi;
- J. întrucât femeile în vârstă se află într-o poziție deosebit de precară atunci când dreptul lor la un venit provenit din pensie decurge din statutul marital (pensie de soție sau de urmaș) și atunci când nu au acumulat un nivel adecvat de drepturi proprii la pensie din cauza întreruperilor de carieră;
- K. întrucât egalitatea dintre pensiile bărbaților și cele ale femeilor, inclusiv în ceea ce privește vârsta de pensionare, a devenit un obiectiv și întrucât există diferențe între pensiile femeilor și cele ale bărbaților, ca o continuare și o consecință a diferențelor de salarizare care persistă între sexe, diferențe care se ridică în prezent la o medie de 18% în UE și pot atinge un nivel de 30,3% în unele state membre, ceea ce determină inegalități pe piața muncii și apariția unui risc de sărăcie la bătrânețe;
- L. întrucât, majoritatea sistemelor europene au mărit vârsta legală de pensionare sau se pregătesc să ia măsuri în acest sens, bazându-se, printre altele, pe criteriul speranței de viață;
- M. întrucât persoanele în vârstă întâmpină dificultăți în găsirea unui loc de muncă și sunt adesea primele concediate, iar atunci când sunt disponibilizate nu mai au posibilitatea de a

contribui la o pensie adecvată,

- N. întrucât majoritatea statelor membre propun să se recurgă pe o scară din ce în ce mai largă la sisteme de pensii cu capitalizare privată, pentru a se asigura o rată de înlocuire adecvată, ceea ce înseamnă că trebuie rezolvată gama largă de dezavantaje pe care le au de înfruntat femeile pentru a avea acces la astfel de sisteme: diferențele de carieră dintre femei și bărbați, întreruperile de carieră neplătite sau segregarea ocupațională, care se concretizează prin limitarea accesului femeilor la sistemele de pensii ocupaționale de bună calitate;
- O. întrucât femeile sunt adesea angajate pe locuri de muncă mai slab remunerate, fapt ce îngreunează realizarea de economii pentru sistemele de pensii,
1. apreciază că sistemele de pensii ar trebui să aibă la bază criterii adecvate, sustenabile și echitabile; invită statele membre să se asigure că sistemele de pensii țin seama de situația femeilor și a bărbaților care își întrerup carierele din cauza obligațiilor de îngrijire, pentru a asigura un tratament egal și iau în considerare perioadele când femeile au contracte cu fracțiuni de normă sau sunt în concediu de maternitate și să evite crearea unor noi situații generatoare de dependență;
  2. consideră că orice propunere referitoare la sisteme europene de pensii adecvate, sustenabile și sigure trebuie să aibă ca obiectiv eliminarea inegalităților dintre femei și bărbați în Uniunea Europeană; de asemenea, propunerile respective trebuie să interzică discriminarea directă în cadrul sistemelor de pensii publice sau private, inclusiv practica de a fixa speranța de viață drept element de bază pentru plăți și contribuții, ceea ce înseamnă că sistemele de pensii private, publice și ocupaționale, care se bazează pe contribuții definite, ar trebui să aplice aceleași criterii actuariale pentru bărbați și femei;
  3. consideră că perioadele consacrate de femei sau bărbați îngrijirii copiilor sau a altor membri de familie dependenți ar trebui luate în considerare ca perioade asigurate efectiv în vederea stabilirii drepturilor la pensie și la calcularea acesteia;
  4. invită statele membre să abordeze factorii structurali care contribuie la inegalitățile din sistemele de pensii, inclusiv organizarea activităților de îngrijire și concilierea vieții de familie cu cea profesională, inegalitățile de pe piața muncii, diferențele de salarizare dintre femei și bărbați și discriminările directe din cadrul celui de-al doilea și al treilea pilon de pensii;
  5. invită statele membre să includă în calculul pensiilor timpul și investiția personală în îngrijirea persoanelor dependente, indiferent de vârsta sau gradul lor de dependență;
  6. solicită statelor membre să garanteze drepturi adecvate și individuale pentru toate persoanele, inclusiv pentru cele care și-au întrerupt în mod justificat cariera (în principal femeile), astfel încât să le asigure o viață demnă la bătrânețe;
  7. invită statele membre să asigure egalitatea în materie de pensii, de exemplu, luând în calcul în cadrul sistemelor de pensii perioadele petrecute cu îngrijirea copiilor sau a familiei, îndeosebi ținând seama de faptul că aceste sarcini sunt încă îndeplinite în cea mai mare parte de femei, care își reduc astfel pensiile;

8. subliniază că veniturile proprii și munca remunerată constituie în continuare, pentru femei, elemente determinante pentru autonomia lor economică și pentru un grad mai mare de egalitate între femei și bărbați la toate nivelurile societății, ca întreg; invită statele membre ale UE să individualizeze drepturile la protecție socială, inclusiv drepturile la pensie;
9. invită statele membre să elaboreze în mod corect un sistem de venituri minime și să-și revizuiască sistemele de pensii raportându-se la repartiția rolurilor în societate în funcție de gen, ținând seama de speranța de viață mai mare a femeilor, fără a folosi în niciun caz acest argument ca o justificare pentru discriminările pe motive de gen, precum și de diferențele majore dintre remunerațiile femeilor și cele ale bărbaților, reflectate în cuantumul pensiilor acordate, care obligă adesea femeile să trăiască sub pragul sărăciei, și să elimine diferențele de gen în stabilirea pensiilor;
10. ca urmare a faptului că diferențele dintre pensiile femeile și cele ale bărbaților sunt o consecință a diferențelor de salarizare bazate pe criteriul genului, solicită Comisiei să adopte măsuri decisive în vederea eliminării acestor diferențe;
11. invită statele membre să găsească modalități prin care să împiedice producerea de efecte negative pe piața muncii asupra ocupării profesionale a femeilor ca urmare a măsurilor de sprijinire, evaluare sau consolidare a valorii muncii de tip casnic; solicită, așadar, evaluarea impactului asupra societății și a angajării femeilor exercitat de măsurile de recunoaștere a muncii de tip casnic, inclusiv prin intermediul unui calcul al valorii financiare a acestei munci în vederea calculului pensiilor;
12. subliniază necesitatea elaborării unei strategii europene în materie de ocupare a forței de muncă în măsură să încurajeze mai mult femeile să participe la piața muncii, care să combată inegalitățile în materie de ocupare a forței de muncă și care să aibă un impact diferențiat în funcție de gen asupra contribuțiilor și a drepturilor la pensie;
13. invită Comisia să demareze procedura în vederea eliminării articolului 5 alineatul (2) din Directiva 2004/113/CE, care permite discriminarea femeilor în cea ce privește produsele de tip pensie;
14. invită Comisia să promoveze o directivă-cadru europeană privind cuantumul minim al pensiilor, care ar putea stipula că fiecare persoană, începând cu o anumită vârstă, indiferent de anii pe care i-a lucrat, are dreptul la o pensie minimă;
15. îndeamnă Comisia și statele membre să oblige furnizorii de pensii ocupaționale sau de alte pensii complementare să folosească tabele de mortalitate neutre din punctul de vedere al genului atunci când calculează indemnizațiile de pensionare, astfel încât femeile să nu fie sancționate, din cauza speranței mai mari de viață, prin rate de înlocuire mai scăzute decât cele ale bărbaților;
16. invită Comisia și statele membre să realizeze evaluări cuprinzătoare ale impactului pentru toate reformele care vizează asigurările sociale, mai ales sistemele de pensii, care ar putea avea un impact negativ asupra angajării femeilor și a drepturilor lor la pensie, cum ar fi reducerea structurilor de îngrijire a copiilor și a persoanelor în vârstă, cele realizate în cadrul politicilor de pensii etc.;

17. invită Comisia și statele membre să se asigure că sistemele de pensii ocupaționale și sistemele de pensii private nu discriminează femeile și nu consolidează modelele existente în virtutea cărora femeile sunt deja dezavantajate în ceea ce privește indemnizațiile și contribuțiile; invită Comisia să analizeze posibilele efecte discriminatorii pentru femei ale articolului 5 din Directiva 2004/113/CE;
18. salută Cartea verde a Comisiei intitulată „Către sisteme de pensii adecvate, viabile și sigure”, cu condiția ca principiul subsidiarității să fie respectat și ca statele membre să își păstreze responsabilitatea și competența în ceea ce privește politicile și sistemele de pensii;
19. salută Cartea verde a Comisiei intitulată „Către sisteme de pensii adecvate, viabile și sigure”, cu condiția ca politicile UE și eventualele noi regulamente și directive să garanteze că vor fi menținute solidaritatea între generații, solidaritatea în interiorul unei generații specifice și solidaritatea dintre bărbați și femei;
20. salută Cartea verde a Comisiei intitulată „Către sisteme de pensii adecvate, viabile și sigure”, îndeosebi intenția Comisiei de a îmbunătăți dobândirea drepturilor la pensie pentru cetățenii UE care lucrează (temporar) într-un alt stat membru;
21. invită Comisia să țină seama de faptul că posibilitățile deja existente de dobândire a pensiilor (complementare) sunt adesea prea complexe și prezintă un risc ridicat; încurajează, așadar, Comisia să permită statelor membre să ofere mai multă transparență și securitate atunci când persoanele își aleg și/sau își asumă angajamente în privința unei anumite opțiuni, în special în cazul femeilor, care ar beneficia de pe urma unor economii în vederea constituirii unei pensii complementare;
22. invită Comisia să nu dea curs solicitărilor reiterate la nivelul UE referitoare la definirea unor „pensii adecvate”, deoarece o astfel de definiție nu va ține seama de faptul că există diferențe majore între statele membre în ceea ce privește disponibilitatea și caracterul accesibil al celorlalte servicii și prestații pentru persoanele în vârstă (cum ar fi locuințele, îngrijirea, transportul public).

REZULTATUL VOTULUI FINAL ÎN COMISIE

Data adoptării	13.12.2010
Rezultatul votului final	+: 20 -: 0 0: 2
Membri titulari prezenți la votul final	Regina Bastos, Edit Bauer, Andrea Češková, Marije Cornelissen, Silvia Costa, Tadeusz Cymański, Ilda Figueiredo, Teresa Jiménez-Becerril Barrio, Philippe Juvin, Barbara Matera, Elisabeth Morin-Chartier, Siiri Oviir, Raúl Romeva i Rueda, Marc Tarabella, Britta Thomsen, Anna Záborská
Membri supleanți prezenți la votul final	Izaskun Bilbao Barandica, Anne Delvaux, Cornelia Ernst, Christa Klauß, Mariya Nedelcheva, Sirpa Pietikäinen, Rovana Plumb